

Alle anerkjende, sidder enkelte kraftige og energiske Mænd, ville disse være fortrinlig istand til at udføre et saadant Hverv. Naar dette Ministerium engang gaaer af — jeg beder undskyldte disse almindelige Betragtninger, jeg skal snart komme til Sagen — naar, siger jeg, Ministeriet engang tidlig eller sildt gaaer af, er Sandsynligheden som 1 imod 10 for, at vi ville faae et Ministerium med overveitende bureaukratiske Elementer; de ville ikke kunne sætte denne Indskrænkning i Embedsmændene igjennem, og saa vil der blive en uhyggelig Kamp, hvortil ganske vist vi, der ville Indskrænkningerne, ville seire; thi det, vi ville, er Folkets Villie, men denne Kamp kan dog ingen alvorlig Mand ønske, og det var derfor bedst, om de, som nu kunne sætte det igjennem, ville gjøre det. Efter min Udtalelse her i Salen beærede Thinget mig med Valg i det Udvalg, som blev nedsat til at tage Lønningsloven under Behandling, og der har jeg troelig stræbt hen til ikke at foretage nogen væsentlig Indskrænkning i Embedsmændenes Lønninger, men at gjøre, hvad jeg efter ringe Evne formaade, til at faae Arbeidet simplificeret, Omkostningsdepartementer affattede og Embedsmændenes Antal decimeret; naar de enkelte Lønningslove komme for — hvad jeg af Hjertet vil haabe, at de maae, en og hver — vil det sees, at jeg er bleven mit Forsæt tro. Jeg har vel under disse Loves Behandling, saavel i Udvalget som udenfor, hørt sige: det nytter ikke at komme med disse Indskrænkninger, de kunne ikke sættes igjennem, det er Noget, som nu engang er voxet sammen med Nationens Begreber, det er Noget, som svarer til vore Sæder og Sittet, at have disse mange Embedsmænd, at have saa godt som en Embedsmand for enhver Ting, udenfor enhver Mands Dør for at udrette dette eller hiint for ham, men jeg troer ikke, at det vil være saa meget besværligt at foretage saadanne Indskrænkninger, jeg vil idetmindste stræbe hen dertil, og Enhver, som deler min Anskuelse af Sagen, haaber jeg vil gjøre det Samme og ikke lade sig skræmme, enten af Fordomme eller Interesser. Den ærede Ordfører, som jo neppe gaaer saa vidt som jeg i sine Betragtninger om Indskrænkninger, er dog enig med det hele Udvalg i, at Besparelser maae finde Sted, ja, det forekommer mig næsten, som om det eneste

Bidrag dertil ifølge den ærede Ordførers Mening er det af ham fremsatte Forslag til Embedsmænds Selvpensionering. Forslaget — ja, det kan ikke negtes — er udarbejdet med stor Sagkundskab, ja, ikke alene med stor Sagkundskab, men tillige med al den nidkjære Omhu og Dygtighed, hvormed den ærede Ordfører tager paa Alt, hvad han faaer under Hænder. Forslaget er iføødt en saa tiltalende, jeg kunde næsten sige en saa skinnende og blændende, Form, at jeg ikke tvivler paa, at Forskjellige ville iføre sig det. Det er, som vi Alle have seet, ledsaget af tabellariske Attributioner, som vistnok ville være til stor Nytte for Mange, og som ogsaa gjøre det indtagende at see paa. Det vil naturligtvis tiltale, ja, jeg tør maaskee endog sige bedaae, ikke saa ganske saa af mine politiske Venner, og det af den ganske simple, naturlige og menneskelige Grund, at det tager Byrden fra Statteborgerne og lægger den paa Embedsmændene (En Stemme: Tilsyneladende!); nei, ikke tilsyneladende. Jeg kan godt forstaae dette; men jeg vil tillade mig at give de Herrer det Raad at lægge Mærke til, at to af de Mænd, som de i Regelen følge, og som de mene at staae sig godt ved at følge, ere imod Forslaget (Villie: Er det mig?); nei, det er ikke det ærede Medlem. Jeg haaber, at disse Mænd ville udtale sig, og jeg haaber, at det skal lykkes deres Veltalenhed og Skarpsindighed at vise Styggelighederne ved Forslaget, saaledes som de nævnte ærede Medlemmer see dem; jeg seer dem rigtignok paa en noget afvigende Maade. Jeg for mit Vedkommende vil bede ærede Medlemmer ikke at lade sig blænde af forskjelliges anbefalinger, jeg kunde næsten sige Forlokkelser, som ere anførte for at faae Forslaget til at glide ned. Det er f. Ex. blevet sagt, at Forslaget, hvis det fik Lovskraft, vilde medføre en ønskelig Forandring i den hidtilværende Pensioneringsmaade og vilde befrie Præstekaldene (En Stemme: Høiere!) — jeg kan ikke godt tale høiere — vilde, siger jeg, befrie Præstekaldene for Storstedelen af den dem hidtil paahvilende høist ulige fordeelte Pensionsbyrde. Der er dernæst gjort opmærksomhed paa Forslagets Bømpelighed. Endelig er der henviist til, at Forslaget sætter Embeds-